

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007497 20 Кж 10
Бања Лука, 17.08.2020. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и К.Н., због кривичних дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и упознавање дјеце с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог С.В., адвоката Н.С. из Б. и оптуженог К.Н., адвоката Д.Т. из Л., изјављеним против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 9 од 29.07.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.08.2020. године, донио је,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.В. и К.Н., изјављене против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 9 од 29.07.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 9 од 29.07.2020. године (које је донесено након поновног одлучивања), продужен је притвор против оптужених С.В. и К.Н., након изрицања пресуде, којом су оглашени кривим због кривичних дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и упознавање дјеце с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона и осуђени на јединствене казне затвора и то: С.В. у трајању од 9 (девет) година и 6 (шест) мјесеци, а оптужени К.Н. у трајању од 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) и по том рјешењу може трајати најдуже девет мјесеци од дана изрицања првостепене пресуде.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог С.В., адвокат Н.С. из Б. и оптуженог К.Н., адвокат Д.Т. из Л.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама. Наиме, након одржаног главног претреса, првостепени суд је донио пресуду којом је оптужене огласио кривим за предметна кривична дјела и осудио на јединствене казне затвора, у напријед наведеном трајању, због чега је постојање основане сумње, у овој фази поступка неупитно.

Осим тога, дато је образложење да се и у овој фази поступка, нису измјениле околности, које указују на нужност продужења притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

С тим у вези, за постојање посебног приворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, правилно се у побијаном рјешењу цијени и образлаже начин и околности извршења кривичних дјела у стицају, од стране оба оптужена, тежина посљедице по психичко здравље малољетне оштећене, да је, као жртва сексуалног насиља смјештена у сигурну кућу, а све то у повезаности са доказима, који су од одлучног значаја у времену релевантном за доношење тог рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу. То се, првенствено односи на исказе свједока, родитеља малољетне оштећене, који су, на главном претресу исказали револт и озбиљне пријетње у случају да оптужени буду пуштени на слободу, затим револт сродника оштећене и становника мјеста извршења дјела, како се то правилно образлаже у побијаном рјешењу, а упориште налази у извјештају Центра за социјални рад, Л., број 530.4-03 од 07.4.2020. године, те реакцији шире друштвене зајенице из различитих градова Републике Српске, како то произилази из доказа које је тужилац суду доставио дана 14.4.2020. године и у којима је одбрана могла извршити увид.

Све те околности и по оцјени овог суда, у својој укупности, указују на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и након изрицања првостепене пресуде.

Из наведених разлога и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић